

13. De ce atenționăm noi cu privire la „muzica rock creștină”?

Abandonarea prudenței și a lucidității

Am văzut mai sus că muzica rock are un efect amețitor și poate duce la transă și extaz. Desigur, trebuie să te abandonezi muzicii în mod conștient pentru a avea astfel de experiențe. Din nefericire, în cadrul Praise-&-Worship-Events creștine se lucrează în mod conștient tocmai pentru a se ajunge la o astfel de dezlănțuire, la „înălțare” și la stările de transă și extaz descrise mai sus. „Worship-Leader” și membrii formației sunt adesea foarte conștienți de efectul muzicii lor și o folosesc în mod intenționat (de exemplu, prin repetiție, precum și prin alternanța deliberată între cântece rapide și puternice și cântece mai lente și mai liniștite) pentru a-i aduce pe vizitatorii aceluiași Event în starea dorită. Această trăire este apoi atribuită prezenței lui Dumnezeu, iar oamenii cred că au experimentat direct „adierea Duhului”. Se vorbește despre „momente sfinte”.

Întrebare este, însă, dacă Duhul lui Dumnezeu vrea să ne conducă în transă și extaz pentru a produce o trăire a lui Dumnezeu în noi. Sfânta Scriptură ne atenționează - mai ales în ceea ce privește vremurile din urmă - în multe locuri cu privire la prudență și luciditate. Apostolul Petru scrie:

1 Petru 4.7: Dar sfârșitul tuturor lucrurilor s-a apropiat; deci fiți *cumpătați* și *treji* pentru rugăciuni.

1 Petru 1.13: De aceea, încingeți-vă coapsele minții voastre, fiți *treji*, sperați în mod desăvârșit în harul care vă va fi adus la descoperirea lui Isus Hristos.

1 Petru 5.8: Fiți *treji*, vegheați” Pentru că vrăjmașul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, căutând pe cine să înghită.

Walter Bauer scrie în dicționarul său *Wörterbuch zum Neuen Testament*, că cuvântul grec tradus prin „fiți treji” înseamnă:

A fi lipsit de orice beție spirituală și sufletească, de exuberanță, patimă, imprudență, confuzie, exaltare.¹

Cuvântul „cumpătat” poate fi tradus și prin „stăpânire de sine”. Chiar și numai din acest motiv, trebuie să respingem muzica rock și pop pentru creștini, pentru că aceasta duce la un comportament opus celui care ar trebui să îi caracterizeze pe creștini conform Scripturii.

Apostolul Pavel atenționează în epistola către Efeseni:

Efeseni 5.18,19: *Nu vă îmbătați de vin, în care este destrăbălare, ci fiți umpluți de Duh, vorbind între voi cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, laudând și cântând Domnului în inima voastră.*

¹ Walter Bauer, *Wörterbuch zum Neuen Testament*, Berlin (de Gruyter) ⁶1988, pag. 1090.

Și aici suntem avertizați să nu ne lăsăm amețiți și cherceliți. Unii interpretează acest verset ca însemnând că noi nu ar trebui să ne îmbătăm cu vin, ci ar trebui să ne îmbătăm cu Duhul Sfânt. Dar aici se spune „umplut” și nu „amețit”. Și se poate oare ca Duhul Sfânt să vrea să ne amețească? Să comparăm acest pasaj cu 2 Timotei 1.7:

2 Timotei 1.7: Pentru că Dumnezeu nu ne-a dat un *duh* de timiditate, ci de putere și de dragoste și de *chibzuință* [stăpânire de sine].

Duhul lui Dumnezeu vrea să ne conducă la luciditate și chibzuință.

Aici Sfânta Scriptură este foarte clară și acesta este motivul pentru care putem avertiza împotriva muzicii rock creștine și a tuturor stilurilor muzicale înrudite, dar și împotriva muzicii rock în general. (Alte pasaje biblice sunt: 1 Corinteni 15.34; 1 Tesaloniceni 5.6,8; 1 Timotei 3.2,11; 2 Timotei 2.26; 4.5; Tit 2.2).

S-ar părea că mulți autori, trupe și cântăreți necreștini sunt adesea mai sinceri decât autorii sau trupele creștine, cărora le place să justifice felul lor cu Biblia.

Aici unele citate de la necreștini:

Muzicianul Peter Michael Hamel (născut în 1947) mărturisește:

Prin ritm se trezește conștiința magică.²

Dansatoarea și muziciana Gabrielle Roth (1941-2012), „inventatoarea” practicii de mișcare șamanică, mistică și extatică a celor 5 Ritmuri și organizatoarea de seminare de dans și muzică, a declarat într-un interviu:

Abandonează-te ritmului, abandonează-te ritmului din nou, și din nou, și din nou, și din nou, și la un moment dat ai ajuns la o stare de extaz [...] Oamenii care vin la seminarele mele au în mare parte puțin mai mult de 20 de ani. Ei vor transă, extaz și spiritualitate. Ei găsesc toate acestea în dans, în ritm, în muzică.

Jimmy Page (născut în 1944) chitarist al grupei rock *Led Zeppelin*, descrie efectul muzicii rock prin cuvintele:

Un concert rock este în realitate nimic mai mult decât un ritual în care puterea psihică este eliberată și pusă în acțiune.³

Rockerul Jimi Hendrix (1942-1970) a spus foarte deschis, că oamenii pot fi manipulați prin muzică:

² Citat în Adolf Graul, *Rock-, Pop- und Technomusik und ihre Wirkungen*, Bielefeld (CLV) ²2010, pag. 46.

³ Citat după Ulrich Bäumer, *Wir wollen nur deine Seele*, Bielefeld (CLV) ⁵1987, pag. 27.

Poți hipnotiza oamenii cu ajutorul muzicii și, dacă îi prinzi în punctul lor cel mai slab, le poți predica în subconștient ceea ce vrei să le spui.⁴

Dar cum rămâne cu muzica rock creștină?

Dar cum rămâne cu cântecele și formațiile creștine care folosesc elemente de muzică rock? Este posibil ca mulți dintre cititori să se abțină în mare măsură de la folosirea instrumentelor în timpul străngerilor laolaltă, dar în afara orelor de biserică le place foarte mult să asculte sau să cânte muzică rock creștină sau cel puțin să folosească elemente precum bătaia sau un ritm distinctiv. În privința aceasta nu suntem preocupați de o atitudine legalistă, ci de o înțelegere spirituală. Apostolul Pavel se roagă pentru credincioșii din Filipi să aibă cunoștință și discernământ, pentru ca ei să deosebească „cele alese” (Filipeni 1.9,10). Credincioșilor din Roma le scrie că ei nu trebuiau să se „conformeze lumii acesteia” și că acum, prin înnoirea minții lor, erau în stare „să deosebească care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită” (Romani 12.2). Așadar, nu este o chestiune de „cât de departe pot merge” sau „mai este încă în regulă”, ci despre ceea ce este pentru onoarea și gloriificarea Domnului.

Unii remarcă pe bună dreptate, că atunci când cântăm și facem muzică cu instrumente, nu întotdeauna avem de-a face cu închinarea și că numai la închinare s-ar prescrie „în duh și adevăr”. După cum am văzut deja, cuvântul „duh” merge mult mai departe decât închinarea *prin* Duhul Sfânt, iar cuvântul „adevăr” în Ioan 4 nu stă în opoziție cu minciuna (vezi „Serviciul divin schimbat în Noul Testament”, în capitolul 3). Este vorba, spus pe scurt, de închinarea „în duh”, ea se exprimă în lucruri nemateriale, nu așa cum exprimau jertfele din Vechiul Testament, deoarece „Dumnezeu este Duh” (Ioan 4.24). Mai mult, închinarea se exprimată „în adevăr” atunci când corespunde cu ceea ce Dumnezeu a descoperit despre Sine.

În afară de închinarea adusă lui Dumnezeu, există și alte ocazii pentru cântarea colectivă, după cum arată următoarele pasaje din Scriptură:

- *Încurajare*
„Și a fost așa: când duhul de la Dumnezeu era peste Saul, David lua harfa și cânta cu mâna sa, și Saul se ușura și era bine și duhul rău se depărta de la el” (1 Samuel 16.23).
- *Detășarea mentală de circumstanțele stresante*
„Și acum aduceți-mi un cântăreț cu harfa.” Și a fost așa: în timp ce cânta cântărețul din harfă, mâna Domnului a fost peste el” (2 Împărați 3.15).
- *Plângere*
„Aceasta este o plângere; și așa îl vor plânge [o vor cânta plângând]; fiicele națiunilor o vor spune plângând [o vor cânta plângând]; o vor spune plângând [o vor cânta plângând] pentru Egipt și pentru toată mulțimea lui, zice Domnul Dumnezeu” (Ezechiel 32.16).

⁴ Citat după Martin Heide, *Musik um jeden Preis?*, Bielefeld (CLV) ³1993, pag. 71.

- *Încurajare reciprocă*
„vorbind între voi cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, laudând și cântând Domnului în inima voastră” (Efeseni 5.19).
- *Învățare și îndemnare*
„Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi, în toată înțelepciunea, învățându-vă și îndemnându-vă unii pe alții cu psalmi și cântări de laudă și cântări spirituale, cântând în inimile voastre lui Dumnezeu în har” (Coloseni 3.16).
- *Exprimarea bucuriei proprii*
„Suferă cineva dintre voi? Să se roage! Este cineva bucuros? Să cânte psalmi” (Iacov 5.13).

Aceste pasaje corespund mai degrabă scopurilor muzicii, de exemplu, la o zi a tinerilor sau la alte evenimente (evangelizare, nuntă, aniversare, grup de casă etc.). Când sunt folosite elemente de muzică rock în aceste ocazii, atunci Sfânta Scriptură nu spune nimic despre aceasta în mod direct, ci doar indirect, adresându-se felului nostru de gândire, așa cum am văzut mai sus. De altfel muzica rock își are efectele sale, așa cum este descris în capitolul 12, complet independente de locul și contextul în care este cântată - lăsând la o parte diferențele graduale, desigur. Pur și simplu ele nu conduc la luciditate și prudență, așa cum se așteaptă de la noi, creștinii.

Există un alt aspect. Cu cât ne preocupăm mai mult sau consumăm mai multă muzică rock creștină tocmai și în afara străngerilor laolaltă, cu atât mai mult se va ajunge pe termen lung la antipatie față de cântările tradiționale valoroase ale bisericii și de închinare, deoarece sunt percepute ca fiind vechi și prăfuite. Mai rău chiar: din ce în ce mai mult se va naște dorința, mai ales în rândul tinerei generații, de a instaura astfel de cântări și în biserică. Astfel, nu putem decât să vă recomandăm insistent să renunțați cu totul la elementele de muzică rock, cum ar fi ritmul.

Este dorința noastră să nu punem totul într-o oală. Dacă facem muzică pentru bucuria sau încurajarea unei anumite grupe de ascultători, aceasta este altceva decât atunci când ne apropiem de Dumnezeu în închinare, fie personal, fie colectiv, unde singurul scop poate fi acela de a-I aduce lui Dumnezeu ceva „plăcut” Lui (1 Petru 2.5). Dacă îi oferim o serenadă cuiva de ziua lui de naștere și știm că acea persoană a spus clar în mai multe rânduri că nu-i place muzica rock, este puțin probabil să îi cântăm această muzică. Așadar, dacă Dumnezeu a exprimat în mod clar ceea ce Îi este plăcut, atunci vrem să Îi oferim cu bucurie această plăcere. Desigur Dumnezeu ne-a dat o anumită libertate și în ceea ce privește acompaniamentul instrumental, mai ales când este vorba de ocaziile de mai sus, în afara închinării aduse lui Dumnezeu. Dar să avem grijă să nu folosim libertatea noastră ca pe un prilej pentru carne (compară cu Romani 13.14). Pe acest drum este nevoie cu siguranță de multă răbdare și o luptă sinceră pentru a găsi calea cea mai bună (compară cu Filipeni 1.9,10).